

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 16 : \[17\] De Asopo](#)

Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 16 : [17] De Asopo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 17 : De Asopo](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 18 : D'Asope](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 17 : D'Asope](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 259r°-259v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Asopos](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiæ

fufcepit, & filias viginti, inter quas fuit Salamin, Harpine, Corcÿra, Thebe, Ifmene, Antiope, Oeroc, Cleone, Nemea, Sinope, quam raptam ab Apolline memorant, & in Pontum deportatam, e quo Syrum peperit, qui Syriæ nomen dedit, vt ait Philoftephanus. At Dionyfius in fitu orbis à Ioue raptâ fuiffe Sinopen ita fcripfit;

Ἡ ἄρα δὲ Σινώπην ἀρπάξας Ἰὼν ἐστίνων.

ἣν οὐκ ἀποχρησάμενος ἐφείπετο ἀρπάξασσά τε χόρη

ῥαυτὴ ἰφθαλίμωνος, ἣ γὰρ φίλῳ τῶντι ἰφθαλίῳ

ἰσχυρίσθη, καὶ ῥῆσι δὲ πῶς ἰσχυρίσθητο ἢ ἰδὲ λυγρὰ.

10

Errantem cepit qui Afopida namq; Sinopen,

Quam tristem in regione sua fopiuit, vt illum

Iupiter admonuit correptus amore puellæ.

Inuitam idcirco e patriis hanc ceperat agris.

Alii tamen, inter quos fuit Andron Teius, vnâ fuiffe ex Amazonibus Sinopen tradiderunt: alii Martis & Aeginæ filiam. Fuit etiam Aegina, quam Iupiter rapuit, Afopi filia, quam cum studiosè quæreret Afopus, nequè vspiciâ inueniret, à Sifypho pacta mercede vt perennem aquam in Acrocorintho pro iudicio obtineret, inuenit. Eius iudicii pœnas apud inferos luere Sifyphum nonnulli tradiderunt, atque Afopum ipsum cum Iouem insequeretur

20

fulmine percussum fuiffe, vt ait Callimachus. Fuit enim Afopus Thebanorum fluuius, qui suos fontes habuit in Arzephyræ, Trachiniamque Solum vocatam præterfluebat: qui cum fulmine ictus fuisset remissus est in sua fluenta, & diu postea carbonibus deuchere fœuit, vt ait Apollod. libro tertio. Ab hoc fluuio regio vniuersa in agro Thebano iuxta Cithæronem montem Afopia vocata fuit, vt est apud Stra. libro nono. Pausanias fcripfit in Corinthiacis Afopum amnem in finibus Phliashorum suos ortus habuiffe, qui per Sicyoniorû agrum lapsus in mare intrat iuxta Corinthum. Atqui cum multi fuerint Afopi, rationi conuenit & varias regiones, & varios ortus illis fuiffe assignatos. At finxerunt antiqui Afopum fuiffe hominem, cui actiones istas tribuerunt. Alii hominem fuiffe vere crediderunt, qui, quoniâ terram forte excauans Afopi fluuii fontes reperiffet, obtinuit vt fluuius de suo nomine diceretur. Aiunt hunc fuiffe Iouis, vel Neptuni, vel Oceani filium, quod ex aere in aquam verfo, orientur flumina, vt ait Aristot. in Meteor. vel quod mare principium est omnium fluuiorum. Huius filiz multæ dicuntur, quæ sunt vel riuus, vel aquarum proprietates, quæ multa nomina fortiter sunt. Fabulantur illum rapta filia fuiffe fulmine percussam cum Iouem insequeretur, quia siccitas cœli & calor iam riuos exiccauerat, & cum ipse fluuius extenuatus in vapores verteretur, Iouem insequeretur, & ob calorem prope exiccatus fulmine dicitru percussus. Fuit enim maxima siccitas aliquando in agro Thebano & in Aegina, quare locus datus est fabulæ. At nunc de

30

Deucalione dicamus.

40

De Deucalione,

Cap. XVII.

Deucaionis diluuium, & aquarum copia, quæ fuerit, nemini obscura est; at cur illud diluuium ita factum sit, pauci omnino tradiderunt: sed nos vt in cæteris consueuimus, hoc etiam explicemus. Fuit Deucalion Promethei filius, vt fcripfit libro 3. Apollonius;

Cito